

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

06 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, în cauza penală în privința lui:

*Bogheanu Gheorghe Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor xxxxx,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.08.2017 - 17.10.2017;

Instanța de apel: 01.11.2017 - 20.02.2018;

Instanța de recurs: 11.05.2018 - 06.06.2018,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 octombrie 2017, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Bogheanu Gheorghe, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 (trei) ani 4 (patru) luni în penitenciar de tip semiînchis.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că Bogheanu Gheorghe, urmărind scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor prejudiciabile, dorind și admițând în mod conștient survenirea acestor urmări, la data de 15 iulie 2017, aproximativ la orele 21.00 min., aflându-se în regiunea stației de troleibuz din str. Ion Creangă 3, mun. Chișinău, acționând în vederea realizării scopului criminal, în mod deschis, prin smulgere, a sustras din mână de la partea vătămată Cherdivară Ion mijloace bănești în sumă de 2 500 lei, după care cu bunurile sustrase a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzând părții vătămate daune în proporții considerabile.

Astfel, lui Bogheanu Gheorghe i se impută că prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 187 alin.(2) lit. f) Cod penal, *jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri inculpatul și avocații Burduja Victoria, Axinte Andrei în numele acestuia, care au solicitat casarea parțială a sentinței, doar în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a aplica în privința lui Bogheanu Gheorghe prevederile art. 90 Cod penal.

Apelanții au invocat aceleași motive, și anume că în cauză sunt întrunite condițiile aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, iar instanța de judecată a avut posibilitatea de a dispune aplicarea acestora, reieșind din faptul că inculpatul conștientizând fapta comisă, a recunoscut vina total și a restituit prejudiciul material părții vătămate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, apelul depus de către avocatul Axinte Andrei în numele inculpatului a fost respins ca depus peste termen, iar apelurile inculpatului și avocatului acestuia, Burduja Victoria, au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Cu referire la apelul declarat de către avocatul Axinte Andrei în numele inculpatului, Colegiul a constatat că sentința a fost pronunțată public la 17.10.2017, iar potrivit recipiselor și scrisorii de expediere a acesteia, inculpatul și acuzatorul de stat au primit copia la data pronunțării acesteia, la aceeași dată, sentința fiind expedită și în adresa avocatului Burduja Victoria, care a apărut interesele inculpatului.

Potrivit materialelor cauzei, avocatul Axinte Andrei, la 13.12.2017, prin intermediul cancelariei Curții de Apel Chișinău a înaintat cerere de apel în numele inculpatului. Potrivit mandatului nr. 1257709 seria MA, avocatul a început să ofere servicii juridice în baza contractului nr. 709/2017 din data de 24.11.2017, la aceeași dată solicitând dosarul spre cunoștință, fapt confirmat prin recipisa anexată la materialele cauzei, iar apelul depus de apărător a fost înregistrat doar la 13.12.2017, adică cu depășirea termenului legal de declarare a apelului prevăzut de art. 402 Cod de procedură penală.

Referitor la apelurile declarate de către inculpat și avocatul acestuia, Burduja Victoria, Colegiul a punctat că acestea sunt nefondate, or instanța de fond la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă inculpatului, a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i una corectă, echitabilă și legală.

Astfel, Colegiul a menționat că infracțiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor grave, iar instanța de fond, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, a aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoare pe termen de 3 ani 4 luni, pedeapsă care în viziunea instanței de apel își va atinge scopul propus de legiuitor la art. 61 Cod penal. Totodată, Colegiul a reținut că în speță nu sunt prezente circumstanțe ce indică la aplicabilitatea în privința lui Bogheanu Gheorghe a prevederilor art. 90 Cod penal, în acest sens stabilindu-se că inculpatul nu este la prima abatere de la regulile de conviețuire în societate, anterior a mai fost cercetat penal, procese care au fost încetate la etapa urmăririi penale din motivul împăcării părților, or aceste stări conchid asupra faptului că reeducarea inculpatului nu va fi posibilă fără privarea sa de libertate.

Prin urmare, Colegiul a conchis că pedeapsa numită lui Bogheanu Gheorghe este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond.

5. Împotriva hotărârilor instanțelor de fond, declară recurs ordinar inculpatul, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora parțial, doar în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a-i fi stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate, în temeiul art. 90 Cod penal.

În motivarea cerințelor recurentul menționează că instanțele de fond, stabilindu-i pedeapsa, nu au făcut o individualizare a acesteia sub toate criteriile, fără a motiva argumentat și desfășurat concluziile privitor la aplicarea pedepsei cu închisoare și executare reală. Astfel, pedeapsa stabilită lui Bogheanu Gheorghe, nu a fost individualizată întru totul corect și argumentat, neținându-se cont de dispozițiile Părții generale a Codului penal, fiind neglijate și prevederile art. 90 Cod penal, care sunt aplicabile în speță, în consecință fiindu-i stabilită o pedeapsă prea aspră, motiv pentru care inculpatul este în dezacord cu hotărârile judecătorești.

5.1. Pe marginea recursului declarat, procurorul depune referință solicitând instanței de recurs a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel, menținând sentința instanței de fond, și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, iar în final stabilindu-i inculpatului Bogheanu Gheorghe o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că acesta este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Raportând aceste prevederi la speța examinată, Colegiul penal reține, că recursul depus are ca temei pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală care stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de*

drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs menționează că, prevederile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, solicitând aplicarea unei pedepse non privative de libertate.

După cum s-a menționat, Colegiul penal consideră că temeiul pentru recurs semnalat de recurent nu este incident în prezenta cauză, iar instanța de apel și-a motivat just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75 Cod penal la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective se relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înlăturească nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

Astfel, conform alin. (1) art. 75 Cod penal, *persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.*

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența

pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

În conformitate cu art. 61 Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Totodată, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

În speță, Colegiul penal constată, că instanța de apel corect a ajuns la concluzia că măsura de pedeapsă aplicată de către instanța de fond lui Bogheanu Gheorghe sub formă de închisoare, este suficientă pentru a atinge scopul urmărit, fiind stabilit faptul că inculpatul nu este la prima abatere de la regulile de conviețuire în societate, anterior a mai fost cercetat penal, procesele fiind încetate la etapa urmăririi penale pe motivul împăcării părților, iar aceste situații indică asupra faptului că reeducarea inculpatului nu va fi posibilă fără privarea de libertate.

Cu referire la motivele indicate de inculpat în recursul său, Colegiul menționează că acestea sunt nefondate, or instanțele de fond la stabilirea categoriei și măsurii de pedeapsă ultimului, a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i una corectă, echitabilă și legală.

Infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. f) Cod penal comisă de Bogheanu Gheorghe face parte din categoria celor grave, iar instanțele de fond, ținând cont de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, au aplicat inculpatului pedeapsa cu închisoare, pedeapsă care în viziunea instanței de recurs își va atinge scopul propus de legiuitor la art. 61 Cod penal.

Colegiul menționează că este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea convingerii, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, inclusiv are în vedere întreaga conduită a condamnatului înainte de săvârșirea faptei, după săvârșirea faptei, în timpul judecării, precum și alte aspecte, bazându-se pe materialele cauzei administrate în cadrul cercetării judecătorești. Subsidiar, Colegiul penal relevă că, textul art. 90 alin. (1) Cod penal, prin sintagma „*poate*”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme. Acest fapt rezultă și din prevederile legale, care stipulează că: „*Dacă... instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei...indicând numaidecât în hotărâre motivele...*”.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde

tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii nu s-au stabilit.

Reieșind din cele expuse, Colegiul concluzionează că instanța de apel a pronunțat o decizie legală, întemeiată și motivată prin menținerea în privința inculpatului a pedepsei privative de libertate stabilită de instanța de fond, pedeapsă care răspunde scopului de corectare, reeducare și resocializare a inculpatului prevăzut de art. 61 Cod penal, care va duce la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, iar argumentul invocat de recurent privind aplicarea pedepsei non privative de libertate, urmând a fi declarat ca neîntemeiat.

Din aceste considerente se conchide că, de fapt în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct.10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință de către recurent, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanța de apel în limitele legii, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 februarie 2018, în cauza penală în privința lui Bogheanu Gheorghe, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 04 iulie 2018.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun